

PER QUÈ...

Per què el món cada dia s'embrolla més i més?
Per què tanta follia per caure en el no res?

Per què no pensen els homes que una fi arribarà? La vida és passatgera tot cendre esdevindrà!...

Per què tota sa ciència només volen emprar, ofegant llur consciència en el plan de mal obrar?

D'una pau, que n'és un mite, argument es va parlant, que no mort ni resuscita: hi ha un corc que va minant...

Es el corc de l'egoisme guiat per orba ambició, n'és el rei del despotisme que castiga la raó.

De bombes i de metralla els homes saben parlar, i és aquesta fàrrala la que orbs els fa tornar.

Així el poder s'asseguren posant en ella la fe, més i més grans s'auguren... per ésser a la fi rere.

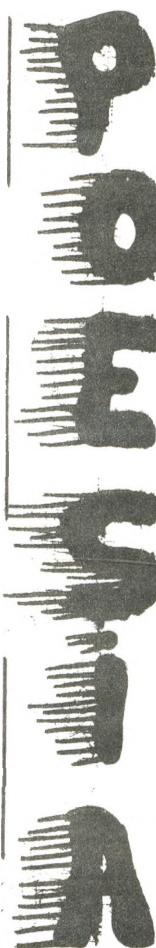
Tant de progrés i estudi, un segle per progressar, fols ho duen al suïcidi pensant-se molt més guanyar.

Hi ha un poder Superior sobre l'ambició humana, que suprimeix l'agressor quan intriga i profana...

Profanat el món està, escarnida la llei Divina, el càstic arribarà i així finirà llur vida...

amb l'esclat del material tot foc esdevindrà un dia: Adéu poder terranal... ets cendre del foc que nia...

Ma. del Pilar Montserrat i Puig.

SANT HILARI MUNTANYARI
(realisme socio-geogràfic)

-A la terra de Sant Hilari-

A dalt d'un món perdut, muntanyut de la vila bicomarcada hi ha un bell poble, muntanyoble de la vila bicomarcable que s'hi viu molt bé, muntanyó de la vila bicomarqué però només una colla de gent, muntanyent de la vila bicomarquent es belluga, sommia i respira, muntanyira de la vila bicomarquira

per fer una gran pinya, muntanyinya de la vila bicomarquia però tothom és pres/agafat, munyanyat de la vila bicomarcat:

uns al treball, muntanyall de la vila bicomarcall altres la televisió, muntanyó de la vila bicomaró d'altres la família, muntanyilia de la vila bicomarquilia i la majoria la gran llar: el cafè-bar.

Que la terra sigui terra, muntanyerra de la vila bicomarquia i Sant Hilari que no és Selva, muntanyelva de la vila bicomarquelva sigui ja des d'ara, muntanyara de la vila bicomarcara de Les Guillerries, poble cap i casal, muntanyol de la vila COMARCAL.

Un cop llegida aquesta poendalla embarbussada, seria bo, i com a proposició, que la memoritzessiu i la recitessiu en veu alta amb el mínim de temps possible. Si aconseguiu de dir-la en trenta segons, podeu imposar-vos -a titol personal- la medalla d'Hilarienc d'Honor, i a dormir tranquil. Ah! ... Felicitats!!.

Arnau del Clam

Este pasado mes de diciembre ha sido un mes trágico por la muerte de alguien muy querido por todos. Una gran persona a la que muchos miles de humanos y no tan humanos, tal y como hemos podido comprobar, tenían por un mito.

Si amigos, John Lennon fue asesinado por un hijo de su madre, en la madrugada del pasado día 9 de diciembre. John era un hombre que no podía tener enemigos, por lo que resulta difícil de creer que haya tenido que acabar de una forma tan triste y desplorable.

John Lennon además de un gran músico fue un gran luchador por la paz, a su modo y una gran persona.

Nacido en Liverpool el 9 de octubre de 1940, empezó siendo de lo más humilde y terminó multimillonario sin que ello le determinara en lugar alguno de superioridad frente a los demás. El y Paul McCartney compusieron las mejores melodías de los Beatles.

Gracias al desgraciado asesino los que se van a poner las botas de oro van a ser las casas discográficas, pues en Inglaterra, Francia, EE.UU., España, etc. ya se han agotado, todas las obras del difunto, además de las realizadas con el grupo The Beatles.

A Mark David Chapman (el asesino) dicen que van a encarcelarle en un manicomio durante un par de meses ya que según parece es la forma genuinamente americana de hacer pagar a los criminales.

"Querido John" te has ido, pero tras de ti nos dejas todo un mundo de fantasías y buena música, que no vamos a olvidar tan fácilmente.

Este escrito está hecho sinceramente de la forma que yo he visto el caso, espero que lo entiendan.

Debido a problemas de espacio no voy a hacer crítica de discos, aun así quisiera hacer una referencia a un doble álbum que creo que en el momento de su lanzamiento pasó un poco desapercibido, se trata del LIVE BULLET de Bob Seger, un gran álbum para los verdaderos rockeros, contiene un rock duro, fuerte y penetrante.

Nada mas chao.

CHATO II

